

Anabáze Dolomity s Motobizong 2010

2.8. – 6.8.2010

Každý rok v zimě přichází plánování naší společné letní dovolené, i tento rok tomu nebylo jinak. Po několika plánovacích večerech nad škopkem/ama piva (pak to pálí) bylo rozhodnuto. Verdikt zní jasně pojedeme do **Italských Dolomit**. Zbývalo jen doladit termín, plán trasy, ubytování a jiné kulturně společenské aktivity a hurrrrá do Itálie.

Obsazení posádek:

- Jarin + Iva (Yamaha Wild Star 1600)
- Miloš + Dáša (Suzuki Intruder 1400)
- Jirka (Honda Shadow 1100)
- Pítrš (Honda Shadow 1100 C3)

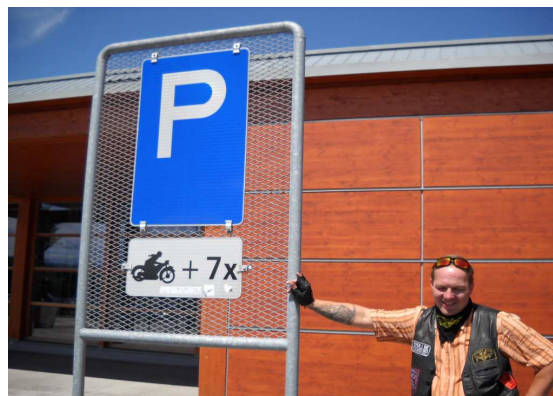
Příprava:

Před cestou Jarin přesně vytvořil detailní harmonogram cesty, zaměstnal navigaci a bylo naplánováno. Rozdělení toho kdo co poveze (**nářadí, antipich, pláštěnky....**) Závorku si pozorně přečtete, vše o čem se v ní píše bude hrát v dalších dnech podstatnou roli.

Výměna oleje, filtrů, Jirka a Pítrš montují nové laděky a KIT motoru, Jarin nové pneu. Miloš na svojí 20ti letou motorku nemontuje nic, prej by to babička neuvezla :-)

Den první:

Odjezd 2.8. z Táboru v 9:00. Přijíždíme na pumpu v předpokládaném složení a po chvilce Miloš zase odjíždí (zapomněl kreditku) v mezičase zjišťujeme, že po zdravotní stránce jsme na tom jako váleční veteráni z první světový. Jirka zánět ledvin – bolest přijatelná ale musí stále proplachovat, ale to nám všem vyhovuje. Jarin vytrhlý zub – bolest jako sviňa, ale brufen to tlumí.... Miloš se vrací, Jirka proplachuje, Jarin dává brufen a Pítrš kroučí hlavou, že z důchodcema nikam nejede, ale i přes to vyrážíme, trasa České Budějovice. Na poslední čerpačce před hranicemi jsme natankovali a zakoupili týdenní rakouskou dálniční známku pro motorrady (149,- Kč) a přes přechod **Dolní Dvořiště** jsme vjeli do rakouska směr Linz. Na 224 km salzburské dálnice A10

sjíždíme exitem na Regau a Bad Ischl. Po cestě následuje kochačka rakouských jezer a super silnic kde se nechá svižně pokračovat zpět na 30 km dlouhý úsek dálnice kdy na **exitu Kn. Pongau** sjíždíme, pokračujeme směr Zell am See po silnici 311. Pokud chcete vidět na vlastní „kola“ snad největší koncentraci tunelů ve střední Evropě, pak je právě pro vás tento úsek silnice tím pravým ořechovým. Po ujetí cca 50 km z exitu Kn. Pongau přijíždíme do dnešního cíle naší cesty do podhorského města **Fusch**, kde se ubytujeme v hotelu Post. Tento hotel zmiňuji záměrně, spal jsem v něm již před rokem a musím opět doporučit. Ani tak není zajímavá cena a servis který hotel nabízí, zajímavostí je polský majitel a **český kuchař a číšník**, kteří nejsou nejenom zárukou toho, že se domluvíte tak jak Vám zobák narostl, ale zejména zárukou toho že se výborně najíte a v našem případě i výborně napijete ☺. Oba dva pánové oplývají zajímavým smyslem pro humor – když si vzpomenu na historky kuchaře Dana o jeho 3 bývalých manželkách a dvou současných, které za ním před hodinou všechny najednou přijeli..... chlámeme se ještě teď.

Dnes najeto 398 km

Den druhý:

Ráno vstáváme, něco málo do žaludku, sedáme na moto a **hurá na kopec**, zaplatíme mýtné 18€ a hurá nahoru a dolů a nahoru a dolů a nahoru....

Startujete z [813m] nad mořem dojedete na Hachtor kde jste v nadmořské výšce [2504m] a projíždíte okolo ledovce kde se teplota pohybuje z původních 30°C okolo 8°C, opět dolů do 1911 metrů nad mořem a jak jinak, zase nahoru na Výšinu císaře Františka Josefa do [2369m] nad mořem. Celý dojem kazí jenom to, že od prvního kilometru začíná pršet, od druhého už prší a prší, od třetího chcanec jak sviňa a mlha, mlha, mlha, tak že nevidíme vůbec nic, ani protijedoucí blázny na motorkách ☺ Po projetí celé této úžasné přírodní scenérie (krapet pod mlhou) projíždíme na Linez. Okolo poledního překračujeme hranici z Itálii a jedeme na Toblach.....**a zapomněl jsem pořád prší. Většina výpravy má k dispozici pláštěnky, mimo Miloše a Dáši, ti jsou za machry a jedou v riflích óóóó.** U Toblachu přestává pršet, stavujeme se na pumpě a začíná sušení, ždímání, převlíkání....

Tak **Dolimity** se blíží za cca 50 km přijíždíme do lyžařského ráje **Cortina d'Ampezzo**. Následuje cca 100km okruh těch nejkrásnějších míst Italských dolomit, projíždíme vysokohorské silnice a úžasné vesnice od [1224m] do [3000m]. Nemá cenu se rozepisovat, jak je to v Dolomitech krásné, to musíte zažít, to musíte vidět. Počasí nám již přeje tak nasáváme čerstvého vzduchu, fotíme horské scenérie, zbyla chvilka i na odpočinek na lehátkách....

Při cestování v dolomitech musíme udělat několik přestávek, **Jirka proplachuje, Miloš a Dáša se suší, Pítrův ladí nově přeřizovanou motorku (do kopců ho předjíždí i 50cm scooter :-)**

Před 17 hodinou přijíždíme do města **Falcade** kde se po dnešních 300 km ubytováváme v **Hotelu Sayonara**. Večer následuje prohlídka města již bez motorek. V restauraci dáváme lazáně, polévku

a proplachujeme vínem..... Hlad nás neopouští, lazáně nestačily hledáme pizzerku a po půl hodině se nám ji daří najít, uznávám že pizzu umějí Italové výbornou (kdo jiný by ji měl umět také líp).

Dnes najeto 300 km

Den třetí:

Dnes máme namířeno k moři na „poloostrov“ **Venézie**. Vstáváme v 9:00 a v 10:00 vyrážíme. Po cca 100 km jsme již v nadmořské výšce okolo 2m nad mořem. Krásná silnice, krásné počasí 40°C. Po 2 hodinách přijíždíme do provincie Venezia po „mořské“ cestě **Ponte Della Libertà** přijíždíme do Venezi. Náš pobyt dlouho nenatahujeme, po prvopočátečním problému v tomto kousku země zaparkovat, měníme směr a jedeme podél pobřeží směr **Jesolo, za Eracleou** se ve 14 hod zastavujeme v restauraci na něco malého k obědu. Ti co v Itálii již byli tuší, že si můžeme nechat zajít chuť Italové jsou nemakačenka a mají siestu takže pokračujeme do hotelu **Ai Cacciatori ve městě Fogliano Redipuglia**. Super ubytování, bazén s barem. Po dnešních 260 km jsme kousek od Slovinských hranic.

Dnes najeto 260 km

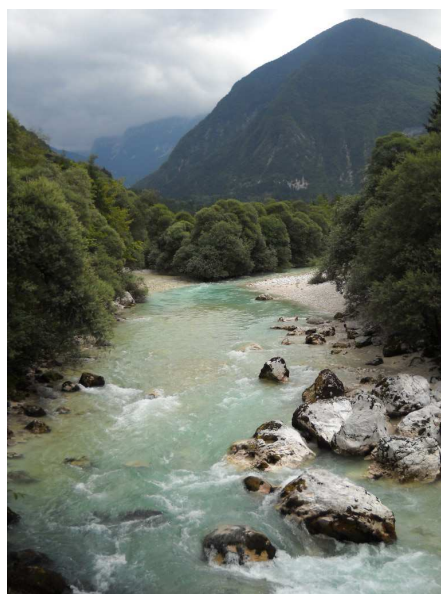
Den čtvrtý:

Čeká nás nejdelší přejezd 540 km. Hned po ránu se blížíme k hraničnímu přechodu **Nová Gorica** a v 11:00 vjíždíme do Slovinska a zde nás čeká největší příjemné překvapení celého putování, a to silnice **206 ze slovinského Bovec do rakouského Villachu**. Tento cca 60km dlouhý úsek je jedním z nejkrásnějších vysokohorských silnic které jsme viděli. **Silnice Vršičská cesta**, je turisty nepříliš navštěvovaná. Pokud bych

měl k něčemu tuto silnici přirovnat, napadá mě pouze přirovnání „Slovinský GrossGlockner nezasažený

civilizací a turisty“ . **Kranjska Gora s vrcholem 1600 m n.m** je třetinou na dortu v Julských alpách. Dost nostalgie a hurá po silnici s 18°klesáním na hraniční přechod s Rakouskem. Po překročení hranice s Rakouskem hledáme první pumpu (nějak nám v těch horách vyschlo). Máme před sebou 350 km na **Lipno** kde je náš dnešní cíl. A nebude to žádná sranda. Hned za Villachem začíná pršet. Po nájezdu na dálnici směr Vídeň....**jedeme cca 130 a najednou se Jarinovi s Ivou rozvlnilo zadní kolo**, v tom to uvidí Miloš s Dášou a už začíná boj o život... ubrzdí motorku (jen upozorňuji, že Wilda s posádkou a bagáží má přes půl tuny) ze 130 na dálnici a odstavit na krajnici v zatáčce. Rychle hledáme **antipich** a pouštíme lepidlo a atmosféry do zadní pneu. Pneu pořád uchází, Iva sedá k Jirkovi a rozjíždíme se k prvnímu exitu. Po sjetí z dálnice parkujeme u prvního servisu a konstatujeme, že jsme rádi, že jsme všichni přežili. Antipich je asi dobrá věc, ale duši nám nezalepil, protože jsme byli vybaveni, máme v zásobě ještě jeden a tak neleníme a pouštíme do pneu ještě jeden. Majitel servisu nám půjčuje kompresor a postupně pneu hustíme a koukáme kde vzduch uniká. Během hodiny, kdy se pokoušíme defekt opravit pořádně promokneme. **Po hodině únik vzduchu není nijak drastický** a tak se rozjíždíme a najíždíme na dálnici, po 20 km kontroluji stav pneu a opět přijíždím ke stojanu se vzduchem..... a takto jedeme až na Lipno (**nafouknout pneu na 4 atmosféry za 30 km ujde na 1 atmosféru**) tak známe dokonale všechny pumpy na dálnici A10 v Rakousku. Ještě jsem nezmínil, že na jedné zastávce na dofoukání kola se Milošovi nepodařilo nastartovat Intrudra (babičku), stačilo jen utáhnout kontakt na baterce a už zase jedeme. **Stále prší** a mi se okolo 21:00 dostáváme do Linze a v 22:00 přijíždíme do hotelu Filip na Lipně. Následuje sprcha večere a probrání celého dne. **Musíme konstatovat, že 300 km v dešti (někteří jen v riflích, že Miloši) a defekt k tomu nás fyzicky úplně odbouraly.** Ale i přes to, musíme večer doplnit tekutiny a ráno vyjíždíme na posledních 120 km domů.

**Dnes najeto 540 km
Zítra najeto 120 km**

Žáběrem:

- Pět dní v sedle motorky.
- Projety čtyři státy Česká republika, Rakousko, Itálie, Slovinsko.
- Celkem cca 1700 km.
- Rakouská jezera.
- GrossGlocknerStrasse.
- Italské Dolomity.
- Venezia Itálie.
- Slovinsko Kranjska Gora.

Ceny:

- Desetidenní dálniční známka pro motorku 149,- Kč.
- Mýtné na GrossGlockner Strasse 18 €.
- Ubytování dvoulůžkový pokoj se snídaní 50 € až 60 €.
- Litř benzínu 1,2 €. Při kurzu 25/€ je levnější než v ČR.
- Jídlo za cca 10 € až 20 €.
- Celkem 5 dní v sedle s benzinem ubytováním jídlem a pitím (a žízeň jsme měli) vyšlo pro pár na jedné moto na 15 000,- Kč. Pro jednotlivce na 9000,- Kč.

Pokud chcete strávit několik úžasných dnů v sedle motorky a projet nádherný kus Evropy, neváhejte a navštivte GrossGlocknerStrasse, Italské Dolomity, Slovinskou Kranjskou Goru.

My na tento flám jen tak nezapomeneme.

Jarda Hájek

jarhaj@centrum.cz

www.motobizoni.estranky.cz